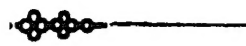

అ తి బా ల్య వి వా హ ము

ఓవిద్యనృహజనులారా!

ఈసమాజముయొక్క అగ్రాసనాధిపతిగారు కొన్నిదినముల క్రిందట నన్నొకయువన్యాసము చదువు మని యడిగినప్పుడు నాశక్తిని వక్తవ్యాంశముయొక్క గౌరవమును లేశమాత్రమును విచారింపక సామాసము చేసి బాల్యవివాహమునుగూర్చి యుపన్యసించుట కొప్పు కొన్నాడను. కాని యీదిని నేను కలము చేతఁబట్టుకొనివ్రాయ నారంభింపఁగానే, నాకంటె సమర్థులకు విడిచిపెట్టవలసినకార్యభార మును, నేను పైని వేసికొన్న హేతువుచేతఁగాఁబోలును కలము సాగక నాచేయి నడక మొదలు పెట్టెను. నాకంటె విద్యయందును బుద్ధి యందును అధికలయిన యీసామాజికులలో మఱియెవ్వరయిన సమర్థు లీబాల్యవివాహమునుగూర్చి వ్రాసినచో మిక్కిలి రసవంతము గాను జనరంజకముగాను ఉండునని నే నెఱిగినవాడ నయ్యును, రోటిలో తల దూర్చినతరువాత రోకటిపోటునకు వెఱవఁదగ దన్నసా మెతను స్మరించుకొని నాకు తోచినది వ్రాయ తెగించుచున్నాను. కాఁబట్టి నే నిప్పుడు చెప్పఁబోవుదానిలో మీ రెఱుఁగని క్రొత్తసంగ తులుగాని క్రొత్తయుక్తులుగానియుండునని యాశపెట్టుకొనఁ బోకుడు. లోకములోననుభవింపఁదగిన సమస్తసుఖములలోను వివాహబంధమువల ననేభార్య, భర్త, తండ్రి, బిడ్డ, అక్క, చెల్లెలు, అన్న, తమ్ముడు, మొదలయినసమస్తబంధుత్వములునుకలుగుననియు, ఈవివాహబంధము వలననే బిడ్డలుమృగప్రాయులుగాక తగినసంరక్షణమును విద్యాబుద్ధు లను పొంది వెలయుదు రనియు, ఈవివాహబంధమువలననే స్త్రీపురు షులు యావజ్జీవమును స్నేహపాశాబద్ధులయి యుండి యిరువురునొక్క

దేహముగా పరిగణింపఁ బడుచుండు రనియు, ఈవివాహబంధమువలననే పురుషుల యావశ్యకములను స్త్రీలును, స్త్రీలయూవశ్యకములను పురుషులును తీర్చి పరస్పరసుఖాభివృద్ధి పొందుదు రనియు, మీరం దఱు నెఱిగియున్నవిషయమే గనుక వివాహముయొక్క ప్రాశస్త్యమును గుఱించియు ప్రయోజనములను గుఱించియు నే నిక్కడ చెప్పవలసిన యావశ్యకము లేదు. అనురణముచు నధూవరులకుఁ గలుగవలసినసుఖమునకుఁ గాని దుఃఖమునకుఁ గాని వధూవరులయోగ్యతా యోగ్యతలే ప్రధానములై నవనియు, సంసారసుఖము దంశతులయొక్క పరస్పరానురాగము ననుసరించియే యుండు ననియు, మీకు విశదపడినయంశమే గనుక వివాహకాలమునకుముందే వధూవరులు వివాహబంధమువలనఁ దమకు ముందు కలుగఁజూయెడు సంసారభారముయొక్క గౌరవమును తాము ముం దెల్లకాలమును కలసిమెలసి యుండవలసినవారిగుణగుణములను తెలిసికొ తగినంతప్రాజ్ఞత గలవారుగా నుండవలసిన దన్నయంశమునుసహితము నేను వివరింపవలసిన యావశ్యకము లేదు. అయినను వివాహము లెవ్వరి సుఖసంతోషాదులనిమిత్తముద్దేశింపఁబడినవో, వానియందలి లోపమువలన నెవ్వరు కలకాలమును దుఃఖ మనుభవింపవలసినవారగుదురో, తమచిరకాల సుఖజీవనమున కనుకూలప్రతికూలములుగా నుండుసాధకబాధకముల నాలోచించుకొనుట కెవ్వ రర్హులో, వారియంగీకారముచు పరస్పరేచ్ఛచు లేశమాత్రమును గణింపక మనదేశమునందు కొన్నివర్ణములవారు వివాహములయం దాస్వాతంత్ర్యము నతను తామే యక్రమముగా వహించి యాచారబలము చేతను మఱికొన్ని కారణములచేతను యుక్తాయుక్తవిచారముచు జేయజాలక నిర్దోషు లయినబిడ్డలకు మితిమీరినకష్టములను తెచ్చి పెట్టుచుండుట చూడ నెంతయుశోచనీయముగానున్నది. సంసారసుఖకల్పవృక్షమును మూలచ్ఛేదము చేయుటకై

వేరువురుగువలెనున్న యీ బాల్యవివాహమును రూపుమాపినంగానిమన దేశమునందలి కుటుంబములలో వివాహమువలచి సంపూర్ణ ఫల మెన్న టికిని కలుగ నేరదు. ఈ బాల్యవివాహము మనదేశమునం దంతకంతకు ప్రబలుచుండుట కనేక కారణము లగుపడు చున్నవి. కొందఱు తాము బ్రతికియుండఁగానే తమబిడ్డలకు వివాహము చేసి ముద్దులను ముచ్చటలను వేడుకలను చూడవలెనను నుద్దేశముతో పసిబిడ్డలకు వివాహములు చేయుదురు; మఱికొందఱు బిడ్డలయొక్క పెండ్లిండ్లను తామెప్పుడు చూతుమా యని తొందరపడుచుండెను వృద్ధులయినజనకులయొక్కయు బంధువులయొక్కయు నిర్భాగముచేత చేయుదురు; కొందఱు అగవుతగవుల నిమిత్తమును కట్నములు కానుకలు మొదలైనవాని నిమిత్తమును పోరువెట్టెడు మూఢురాండ్రయిన భార్యలయొక్క ప్రోత్సాహముచేత చేయుదురు; కొందఱు దంభమునకయి యతివ్యయము చేసి దక్షిణాలచేతను బ్రాహ్మణసంతర్పణములచేతను ప్రతిష్ఠ పొందవలె నన్నకోరికతో చేయుదురు; కొందఱు వివాహములో వివాహము చేసిన సొమ్ము కలిసివచ్చునని చేయుదురు; మఱికొందఱు తిప్పటియాచారమునుబట్టి తమబిడ్డల కెంతశ్రీఘ్రముగా వివాహము చేసిన లోకులు త మ్మంత మంచివా రనుకొందు రని వేరున కాశిపడి చేయుదురు; కొందఱు కోడండ్రమీఁద నధికారము చేయవచ్చు నన్న యభిలాషతో నుండెడియిల్లాండ్రయొక్క యభిమతములు తీర్చుట కయి చేయుదురు; కొందఱు మంచిసంబంధముల కాశిపడి చేయుదురు; కొందఱు వేగిరము వివాహములు కాకపోయినపక్షమున తమబిడ్డలు చెడిపోదురను సచ్చింతతోనే చేయుదురు; ఇంకను కొందఱు బాల్య వివాహములు చేయకుండుట శాస్త్రనిరుద్ధ మన్నభ్రమచేత చేయుదురు. ఈ తెగలవారు గాక స్వప్రయోజనపరులై మానుషధర్మమును విడిచి దయాశూన్యులై రొక్కమును పుచ్చుకొనియో, అల్లుడు చచ్చి

నవో వానిసా తంతయు తమకే వచ్చు ననియో, అల్లునియింటఁ జేరి
తామందఱును నుఖజీవనము చేయవచ్చు ననియో, తాముకన్న నోరె
ఱుఁగనిశిశువులను అప్రయోజకులకును వికలాంగులకును వృద్ధులకును
వివాహవ్యాజమున బలియిత్తురు. ఏకారణములచేత జరిగెడుబాల్య
వివాహముల కైనను పురోతులును యాజకులును తోడుపడ
సర్వవిధముల బాల్యవివాహములను ప్రోత్సహింపఱుతురు. ఇటు
వంటి కార్యములచేతనే ధనము సంపాదించి పొట్టి పోసికోవలసినస్వ
ప్రయోజనపరులు ప్రోత్సహము చేయఁ నుట మేమి చేయుదురు?
ఎవరి ప్రోత్సహముచేత చేసినను, ఏయద్దేశముతో చేసినను, ఏకా
రణముచేతఁ జేసినను, స్వభావవిరుద్ధ మనఁజను బాల్యవివాహము
వలనఁ గలిగెడి దుర్వారము లైన దుష్ఫలములు కలుగక మానవు
అతిబాల్యవివాహమువలన సంభవించుచున్న యనర్థములలోఁ గొన్ని
టినిమాత్ర మిందు వివరించెదను. బాలారిష్టములును స్ఫోటకము
మొదలగు సాంక్రామిక రోగములును వానివలన కలిగెడు మరణము
లును బాల్యదశయందే విస్తారముగా నుండునన్న సంగతి యెల్లవారి
కిని తెలిసినదే. అందుచేత ౧౮౮౦ వ సంవత్సరాంతమునందు మన
దేశమునందు చేసిన జనపరిగణనమును బట్టి చూడఁగా తొమ్మిది
సంవత్సరములకు లోపలి వయస్సుగలిగి వివాహమున్న నేమో యెఱుఁ
గనిదశలోనున్న బాలురలో భార్యలను పోగొట్టుకొన్నవారు లెక్క
తెలిసినంతవఱకు ౨౪౭౭౩ గురు కనఁబడుచున్నారు. వీరి వివాహ
సమయములయందు వ్యయపఱచిన ధనమంతయు వ్యర్థ మగుటతప్ప,
ఈ బాలురుగాని వారి బంధువులుగాని యేమిలాభము ననుభవించిన
వారయినారు? బాలికలగతి బాలురదానికంటెను సహస్రగుణములు
దుఃఖబహుళ మయినదిగా నున్నది. పురుషులు మరల వివాహము
చేసికొన నైన నర్హులుగా నుండురు గాని నిరపరాధిను లయిన పసిబా

లికల కామాత్రపు పుణ్య మయినను లేక క్రూరమయి చిరకాలాగ
తమయిన యొకదురాచారప్రాబల్యముచేత నోరెఱుగని దశలో
తల్లిదండ్రులుతమవేడుకకొఱకువివాహమని పేరుపెట్టి యొకతంతునడ
పినదోషమునుబట్టి యావజ్జీవమును ప్రపంచసుఖములకు దూరురాం
డై మరణమునకంటెను తీవ్రవేదనాకరమయిన దుస్సహవైధవ్యబాధ
ననుభవించ నిర్బంధించబడుచున్నారు. అప్పటి జనహరిగణనమును
బట్టి యిట్టి కుస్థితిపాలయి యున్న పసిబాలికలు మనదేశమునందెంద
ఱున్నారో యీలోచింపుడు. ఆసంవత్సరమున శొమ్మిది యేండ్లకు
లోబడిన వయస్సు గలవారయి భర్తలని చెప్పబడిన పురుషులను
పోగొట్టుకొన్న దురదృష్టతను వహించిన దమనీయ లయిన బాలిక
లు ౨౮౯౭౬-గు రుండిరి. ధనము వ్యయముచేసి యీ పసిబాలిక
లకు వృధాగా తఱుగని దుఃఖమును గొని తెచ్చిపెట్టుకొనుటకుఁ గాక
వీరి వివాహమువలన నెవరి కేవిధమయిన లాభము కలిగినది? ఈచె
ప్పినవారుగాక యీసంవత్సరమున పదునాలుగు సంవత్సరముల ప్రాయ
మునకు లోపుగా నున్న ౨,౦౭,౩౮౮గురు బాలికలుకూడ విధన
లయి యుండిరి. ఈమూడులక్షల బాలికలును తల్లిదండ్రులచేతను
సంరక్షకులచేతను బాల్యవివాహ మను పెనుభూతవసనకు నిష్కారణ
ముగా బలి పెట్టబడి కలకాలమును దుఃఖపరంపర పాలు చేయబడిన
వారేకదా? మన దేశమునందలి వైధవ్యదుఃఖమున కంతకును బాల్య
వివాహమే ప్రధానకారణము కాకపోయినను ఇన్ని లక్షలబాలికల
వైధవ్యమున కయినను కారణమయినందుకు లేకమాత్రమును సందే
హములేదు. ఇక వైధవ్యమును పొందక తిన్నగా నున్నవారిగతి
విచారింపుడు. వివాహముకాటికి చక్కగానున్న పురుషులుగాని
స్త్రీలుగాని పలువురు స్ఫోటకము మొదలయినవ్యాధులచేత కన్నును
కాలును చెడియు, వికలాంగు లయియు, దుర్బలశరీరు లయియు,

సంసారసుఖమునకు పనికిరాక యొందోరులకు దుఃఖపేతువు లగుచున్నారు. కొన్ని సమయములయందు యోగ్యు లయిన ఖరుషుల కయోగ్యరాండ్లు భార్య లగుట లభించియు, గుణవంతురాండ్లయిన స్త్రీలకు గుణహీనులు భర్త లగుట లభించియు, పరస్పరాంగీకారము లేక పోవుటచేత మనసు కలియకయు, భర్తకంటె ముందగా భార్య యెదిగి కాపుగమునకు వచ్చియు, దంపతులలో నొకరు విద్యావంతులయిన నొకరు మూర్ఖశిరోమణులుగా నుండఁ దట్టస్థింఁచియు, బహుదంపతు లేకగృహమున వసించుచుండియు సుఖ మున్నమాట యెఱుఁగనివా రగుచున్నారు. పెద్దపెరిగినతరువాతఁగాని సుగుణములో దుర్గుణములో తిన్నగా స్థిరపడవు గనుక చిన్నతనములో వివాహము నాటికి మంచివా రనుకొన్నవారే కొందఱు తరువాత చెడ్డవారయి మరికొన్ని దాంపత్యములు దుఃఖదాయకము లగుచున్నవి. బాల్య వివాహప్రభావముచేత జనకు లన్నిపేరు చెఱుప నవతిరించిన మనుష్యరూపముననున్న ఘోరరాక్షసులు ధనాశాపాశబద్ధులై తమ ముద్దుబాలికలను వృద్ధపిగ్రహములకును వారికంటెను అధము లయిన రోగిష్టులు మొదలయినవారికిని విక్రయించుచుండుటవలన ఆముద్దరాండ్రిడేరి కాపురమునకు వచ్చునప్పటికి పతులు స్వర్గయాత్ర కుస్మిఖులై యుండియు జీవచ్ఛవములవలె నుండియు యువతులు పలువురు దుఃఖములపాలు కావలసినవా రగుచున్నారు. ఇంతేకాక మనదేశములో సున్నయనేకవర్ణ భేదములచేతను వానిలోని మితిమీరినశాభోపశాఖల చేతను తల్లిదండ్రులు వేఱుగతి లేక రంభవంటికొమార్తె నైనను కొన్ని సమయములయందు వికలాంగున కయినను దర్శింప కయినను ఇచ్చి వివాహము చేయవలసినవా రగుటచేత కొందఱుకన్నియలు సుఖ మెఱుఁగనివా రగుచున్నారు.

ఇట్టి పేమియులేక సుఖ మనుభవింపుచున్నా రనుకొనుచున్న

బహుదంపతుల యవస్థను చూడుడు. ఒక్కమనదేశమునందు తప్ప సమస్తదేశములయందును ఖరుషులు తాము స్వతంత్రముగా భార్యా పుత్రులనుపోషింప శక్తివచ్చిన తరువాతనే వివాహము చేసికొంగురు. మనదేశమునందట్టుగాక తల్లిదండ్రులుపసిబిడ్డలకే వారియనుమతివిచారించక భార్యల నంటకట్టటచేత మనబాలురు కౌమార దశయందలి స్వతంత్రవర్తనమును సాక్షోషమును చవిచూడనివారయి సదా నిరుత్సాహులగుచున్నారు. కాబట్టియేయొకహూణపండితుఁ డొకపాఠశాలయందుపన్యసించుచు అన్నిదేశములవారికిని కౌమారదశ యుండఁగా మనపెద్దలు మనబాలుర కొకదశ నపహరించి జనసామాన్యమునకు భగవంతుఁ డనుగ్రహించియున్న యత్యంతప్రయోజనకర మయిన కౌమారదశానిక్షేపము తక్కువ చేసి యున్నారని వచించియున్నాఁడు. అందుకుసందేహము లేదు. ఈకౌమారదశయందే ఖరుషులు తమప్రవర్తనమును స్థిరపరుచుకొని, సుగుణసంపదను గడించి, విద్యాబుద్ధులయందు ప్రబలి, ధైర్యసాహసాలను నేర్చుకొని, స్వతంత్రవృత్తినలవరుచుకొని, తరువాతి తౌకికయాత్ర కనుకూలమయిన సాధనసామగ్రినెల్లను సంపాదించుకొవలసినది. దుఃఖముల నెఱుఁగక నిర్విచారముగా నుండవలసిన యటువంటిసుఖకాలములోనే యాఁబోతునకు గుడెకట్ట కట్టినట్టు మనవారు బాలురకు సంసారము నంటకట్టి తల యెత్తుకొనకుండఁ జేయుటవలన మనవారుత్సాహమును ధైర్యసాహసాలును లేనివారయి పూనికతోస్వతంత్రించి యేసత్కార్యమును జేయుటకును పనికిమాలినవారగుచున్నారు. అందుచేతనే మనబాలురు సాధారణముగా వివాహములేక పాఠశాలలో చదువుకొన్నంతవఱకును దేశోపకారము నిమిత్తము పాటుపడవలెననియు, సంఘదురాచారమును మాన్పవలెననియుఁ స్త్రీలయొక్కయు నీచకులమువారియొక్కయు స్థితిని బాగుచేయవలెననియు, తలఁచి మిక్కిలి యుత్సా

హముతో నమాజము లేర్పరచి ప్రసంగములు చేసి ధైర్యముతో దురాచారములను దూషింపఁ గలిగియు, వివాహమై భార్యకాపురమునకు వచ్చిన రెండుమూడు సంవత్సరములలోఁపలనే తమ పూర్వావస్థ నంతను మఱచిపోయి తొంటియుత్సాహముచెడి దీనముఖములు గలవారయి, దేశభిమాన మన్నమాటను స్మరణకు తెచ్చుకొనక, తొంటిప్రసంగములను నమాజములను విడిచిపెట్టి, ధైర్యసాహసములను స్వాతంత్ర్యమును కోలుపోయి, ఎవ్వరియడుగులకు మడుగులొత్తి యైనను ఎన్ని యిచ్చకము లాడియైనను నెలకు షదియేమిరూపాయలపని సంపాదించి లంచములుపుచ్చుకొనియో కల్లలాడియో తమ భార్యపుత్రులను పోషించుటయే పరమార్థమని సిద్ధాంతము నేర్పఱచుకొని, లోకము నిమిత్తమయి పాలుపడఁదలఁచినవారిని జూచి పరిహసించుచు వారిని నిరుత్సాహపఱచి, తాము లోకమునకు నిష్ప్రయోజకు లగుచున్నారు. పురుషులగతి యిట్లుండఁగా వారిభార్యలకింకొకదురవస్థకూడ ప్రాప్తించుచున్నది. ఆచిన్నది మగనికొలుపుమాత్రమేకాక అత్తగారికొలుపుకూడ చేయవలసి యుండును. సాధారణముగా మగఁ డింటఁ గూరుచుండి సుఖభోజనము చేయుచుండు పరాధీనుఁడుగా నుండుటచేతను, తన్నుమాత్రమేకాక తనభర్తను కూడ పోషింపవలసినవారత్తమామలే యగుటచేతను, అత్తమామలకుఁ బూర్ణముగా కోపమువచ్చినపక్షమున ఇంట నిలుచుటయే పాసఁగనేరదు గనుకను, బాలభార్య మగనికంటె అత్తమామలకే యెక్కువలోఁబడి వారికే యాజ్ఞానువర్తిసిగా నుండవలసిన దగుచున్నది. ఈ హేతువునుబట్టి బాలభార్యలుపలువురు మగలమనసులకెడయై యావజ్జీవమును సుఖ మెఱుంగనివా రగుచున్నారు. అదిగాక అత్తలకు కొందఱకు కారణ ఘున్నను లేకపోయినను కూడ కోడండ్రను బాధించునప్పటి కంటె నధికసంతోషము మఱియొప్పుదురు కలుగదు.

అత్తగా రెంతమూర్ఖురాలైనా, ఈ బాధ యంతయధికముగా నుండును. కొడుకేమైనను సరే కోడలిత్రాడు కోటిపల్లెరేవున త్రెంచిన బాలు నని సంతోషించు అత్తలును మనదేశములో పలువురున్నారు. ఈ బాధలనుబట్టియే “అత్తపోగొట్టిన దడుగోటికుండ, కోడలుపోగొట్టినది క్రొత్తకుండ” యను సామెతయు, ఇటువంటివే మఱికొన్ని సామెతలును వెలసి యున్నవి.

ఈసుఖ మంతయు నిట్లుండగా నీ బాలదంపతులకు లభించెడి యితరావస్థలను చిత్తగింపుడు. కాలము రాకమునుపె గర్భాధాన మగుటచే కలిగినసంతానము సాధారణముగా దుర్బల మయి పురిటిలో పోవువారును తరువాత కొంతకాల మాదంపతులకును బంధువులకును శ్రమ యిచ్చి పోవువారును అయి యుందురు; అంతటిభాగ్యమును వహింపక చిరకాలము కష్టముల ననుభవించుచు బ్రతుక నోచుకొన్న బిడ్డలు చిడుము మొదలయిన వ్యాధులచేత చిక్కి దుర్బలమయిన శుష్కదేహములు గలవారయి పెద్దవారయినప్పుడుసహిత మాబిడ్డలకు పుట్టినబిడ్డలు తాము తమకాలములో పురాణములయందు వర్ణింపఁ బడిన యంగుష్ఠమాత్రశరీరులను పుట్టింపఁ బ్రయత్నించుచున్నవారివలె నుందురు. అడుకోవలసినయవస్థలోనే బాలికలకు బిడ్డలు పుట్టుటచేత కూడ తల్లులు తిన్నగా పిల్లలను పెంచుటకు చేతఁగాక వారినిపాడు చేయుచున్నారు. బిడ్డలమాట యటుండఁగా బిడ్డలను గన్నతల్లులు తండ్రులు సహితము కొంతకాలములోనే శరీరపటుత్వము చెడి పడుచు తనములోనేముసలివారయి యల్పాయుష్కు లగుచుండురు. రజస్వల యయినంతమాత్రముచేత కన్య సంభోగార్హురాలు గాదనియు, సమస్తావయవపరిపూర్తి యగుటకు మఱికొన్నిసంవత్సరములు జరగవలె ననియు, ఈలోపల వధూవరులను కలిపినయెడల వారిదేహములు చెడి రోగాశ్రయము లగుటయేకాక వారికి పుట్టినబిడ్డలును చెడుదు

రనియు వైద్యశాస్త్రజ్ఞులు చెప్పుచున్నారు. ఈవిధముగా బాల్యవివాహమువలన సుఖము కలుగకపోవుటయేకాక వివాహము లేనియెడల దృఢకాయులయి చిరకాలము జీవింపదగిన దంపతులయీయువునూడ సన్నమగుచున్నది. మఱియు బాల్యవివాహమువలన బాలికయొక్క చదువుమాత్రమే కాక బాలయొక్క చదువునూడ చెడిపోవుచున్నది. సంసారదూఃఖములు లేక స్వేచ్ఛగా బ్రతుకవలసిన బాల్యదశలోనే సంసారమువచ్చి మీదపడుటచేత చదువుతోచక, ఇంట నొకమూల తల్లిదండ్రులును మఱియొకమూల నాలుబిడ్డలును ద్రవ్యార్జనము కుటుంబభరణము చేయుచుని నిత్యమును పోరుచుండఁగానుద్యోగము నిమిత్తమయి యీబాలుఁడు కృషిచేయవలసినవాఁడుకాక యెటుండఁ గలఁడు? మన మెఱిగినవారిలోనే యెదలు బాలురు మిక్కిలి కెలివిగలవారయ్యును గొప్పహరీక్షలం గృతార్థులయి యున్నతస్థితికి రాదగిన బుద్ధిసంపద గలవారయ్యును సంసారభారము మీదపడుటచేత నడుచు చదువు విడిచిపెట్టి భావిమహాఫలములను చేజిగొట్టుకోవలసినవా రగుచున్నారు కారు? ఎదలు బాలురు తమ చిన్నభార్యల నింట నొంటిగా విడిచి రా వలనుపడక యత్యల్పదూరములో నున్న శాస్త్రపాఠశాలలకు నహితము పోయి చదువుకో లేక చదువునం దెంత యాసక్తిగలవారయినను కార్యము లేక చిన్న పనులతోనే తృప్తి పొందవలసినవా రగుచున్నారు కారు? ఒక్క విద్యాభివృద్ధిమాత్రమే కాక సమస్తాభివృద్ధులకును బాల్యవివాహము ప్రతిబంధకముగా నున్నది. వివాహ మైనతోడనే తరుచుగా బాలికలను పాఠశాలలనుండి మాన్పించుచున్నారు. ఇదిగాక యీబాల్యవివాహమువలన చిన్నతనములోనే సంతానము గలిగి వారు పోషింపలేనియవస్థలోనే కుటుంబములు పెరుగుచుండుటచేతను వారి వివాహములనిమిత్త మయి కులాచారానుసారముగా విశేషవి తమును

వ్యయము చేయవలసి వచ్చుటచేతను మనదేశములో బహుశుటుంబములు వేదాతీకముపాలయి పిమ్మట ఋణములపాలయి చిరకష్టముల పాలు కావలసిన వగుచున్నవి. కొన్నిచోట్ల వివాహములనిమిత్తము చేసినయప్పులచేత పురుషులు తమకంతకు మునుపు జీవనాధారములుగా నున్న మాన్యములను పోగొట్టుకొన్నవారయి భార్య లింటికి కాపురమునకు వచ్చునప్పటికి తిండికి లేక తిరిపె మెత్తుకోవలసినస్థితిని పొందుచున్నారు. మఱికొన్నిచోట్ల వారి వివాహములనిమిత్తమయి చేసిన ఋణములను వారి ముమ్మనుషులును వారి నంతరివారునుకూడ తీర్చుకోవలసినవారగుచున్నారు. పనికిమాలిన బాల్యవివాహముల కయి దుర్వ్యయము చేయుటకంటె, ఆధనములో కొంతభాగము పెట్టి బాలురకు విద్య చెప్పించినపక్షమున వారెంతసుఖపడుదురు? మనవారు బహ్వనర్థములకు మూలమయినయీబాల్యవివాహమును మానిపించి యేల తమబిడ్డల సుఖాభివృద్ధి చేయ బ్రయత్నింపరాదు? ముసలివాండ్ర వేడుకకొఱకు కడుపున పుట్టినబిడ్డలను వాడుచేయుట మానుషధర్మమగునా? తమ కంతవేడుక చూడవలెనన్న మనసున్నపక్షమున బొమ్మలపెండ్లిండ్లు చేయించి సుఖ మనుభవింపరాదా? అంతటితో తృప్తి కలుగక పోయినయెడల నిజముగా బిడ్డలనే పల్లకులలోపెట్టి యూరేగించి సంకోపమనుభవింపరాదా? “ఎలుకకు వ్రాణసంకటము పిల్లికి చెల్లాటము” నన్నట్లు ముసలివాండ్రయొక్కయు మూర్ఖులయొక్కయు వినోదముకొఱకు పసిబాలికలయొక్కయు బాలురయొక్కయు సుఖము చెడఁగొట్టుట క్రూరకృత్యము కాదా? తల్లియొక్క యగవుతగవులనిమిత్తమును వేడుకలనిమిత్తమును బిడ్డలకు వివాహము చేయుటయు, వానివలన కలిగెడుకీడుల నాబిడ్డలనుభవింపవలె ననుటయు నంత కానిపని?

ఈబాల్యవివాహములు మనదేశములో చిరకాలమునుండియు

న్నను, ఇప్పు డంతకంతకు ప్రబల మగుచున్నవి. నాచిన్నతనములో ఏడేనిమిది సంవత్సరములకు లోపు వయస్సుగలబాలికలకు వివాహము చేయుట ఎక్కడనో యరుదుగానుండుచు వచ్చెను. ఇప్పుడు పాలు విడువని బాలికలకుసహితము వివాహములు చేయుట సర్వసామాన్య మగుచున్నది. ఈమరాఠా మొక్కపామరులలో మాత్రమేకాక చదువుకొన్నవారిలో కూడ వ్యాపించుచున్నది. ఇక్కడి విద్యాశాల యందు సర్వకలాశాలాపరీక్షకు చదువుకొనుచు బహుధైర్యముతో బాల్యవివాహము లనర్థదాయకములని వాదించుచువచ్చిననామిత్రుఁడే యొకఁడు తనవంతు వచ్చినప్పుడు కొమార్తెకు నాలుగుసంవత్సరముల యీడు వచ్చులోపలనే వివాహము చేయఁగా చూచి యున్నాను. చదువుకొన్న వారికిని, చదువుకొననివారికిని మాటలయందు తప్పు కార్యములయం దంతగా భేద మగపడుచుండ లేదు. ఈనడుమను చెన్నపురమునందు జరిగిన మహాసభలో సర్వకలాపరీక్షలం దేఱి పట్టపరీక్ష నిచ్చి మెప్పించినంత మహావిద్యావంతులు కూడ తమ కొమార్తెలకు పదిసంవత్సరములకు లోపల వివాహము చేయకుండుటకు బద్ధుల మయ్యెదమని వాగ్దానము చేయలేకపోయిరి. వారందుకు కనఁబడిచిన హేతుబలమును కొంచెము చిత్తగింపుఁడు. ఈకొమార్తెలను గన్నతండ్రులు తామే తల్లిదండ్రులచాటు బిడ్డలఁట! స్వాతంత్ర్యము లేనివా రఁట! ఉన్నను తల్లిదండ్రులనునస్సులను నొప్పింప నిష్టము లేనివారఁట! ఆహా! లోకములో నింతకంటె బానిసతన మేమున్నది? వివాహవిషయమయిన సాధకబాధకముల నాలోచించు కొను స్వాతంత్ర్యము వివాహసంబంధము వలని సుఖదుఃఖములను యావజ్జీవమును అనుభవింప వలసిన వశనాపరులకును లేక, వారి తల్లిదండ్రులకును లేక, అంతలపొంతలవారికా యుండవలసినది? పట్టపరీక్షలం గృతార్థులైనవారు తాము స్వతంత్రముగా పట్టపోసికోలే

మను భయముచేతనా తా మయుక్తమని యెఱిగినదియు తాము ప్రేమించెడివారికి నష్ట కరమయినదియు నైన యకార్యమును చేయ వలసినది! తమ కడుపున పుట్టినవారి సౌఖ్యాభివృద్ధితో చేరిన యీవిషయమునందే స్వాతంత్ర్యము లేకపోయినయెడల మఱియేవిషయము సందూఁ గలుగును? కారణము లేనివిషయములలో న్యాయము కాని కట్టుకట్టి కాటికి కాళ్ళుచాచుకొని యున్నవృద్ధు లయినజననీజనకుల మునిస్సును నొప్పింపలేనంత దయార్ద్రహృదయముగలవారు, కల కాలము నుఖముగా బ్రతుకవలె నని కొండంతమాత్రం పెట్టుకొని దయనీయలయి తమకడుపునపుట్టిన ముక్కుపచ్చలారని ముద్దుకూతులను వేగరపడి స్వయంశృతాపరాధమువలన యావజ్జీవమును దుఃఖములపాలు చేయఁగలరా? ఈరీతి నాకులను విడిచిపెట్టి మనలోని చకవుకొన్నవారు తాము మంచికార్యమని దృఢముగా నమ్మిన దానిని పామరులకు భయపడక నిశ్చంకముగా నెప్పుడు చేయ నారంభింతురో, అప్పుడే మనదేశము బాగుపడ నారంభించునుగాని క్రియ లేని శూన్యవచనములచేత నెప్పుడును బాగుపడదు. “చదువవేసిన నున్న మతియుచెడిన” దన్నట్టు మనదేశమున చదువు హెచ్చుటతోనే బాల్యవివాహములును హెచ్చుచున్నవి. పూర్వకాలమునందు బ్రాహ్మణులు కానివారు కన్నులు తెరిచి పసికూనలకు వివాహము చేయుచుండుట సాధారణముగా లేదు. ఈకాలమున మూడేండ్లకు ముండమోసిన బాలికలుగూడ శూద్రులలో కనఁబడుచున్నారు. ఇప్పుడు నష్టకరములని యెంచి బ్రాహ్మణులు తమ యాచారములను కొన్నిటిని మానుకొన ప్రయత్నించుచుండఁగా లాభశష్టములను కొంచెమయినను విచారింపక శూద్రులు మొదలయినవారు కొండలు బ్రాహ్మణులొచ్చరించినట్టు తా మాచరించినచో తమకు గౌరవము వచ్చునని యెంచుకొని యనాలోచితముగా బ్రాహ్మణుల దురాచార

ములను కొన్నిటి నవలంబించుచున్నారు. అందుచేత పూర్వకాలము నందు బ్రాహ్మణ వైశ్యజాతులలో మాత్రమే యున్న బాల్యవివాహము లిప్పుడు సర్వవర్ణసామాన్యములయి శూద్రులలోకూడ వెలయుచున్నవి. శూద్రులు చేయవారంభించిన పనినే తామును చేయుచున్నచో తమకు గౌరవాధిక్యము లేదనుకొని యాలోచనలేని బ్రాహ్మణోత్తములు తా మేలాగున నయినను వారిని మించవలెనని యొకరు ప్రయత్నించుచుండుటచేత కడపట నందఱును చెడుచున్నారు. అందుచేత నీవివాహములు క్రమక్రమముగా వివేకబక్కు బరిహాససాత్రములయి, పెండ్లి పీటమీఁద పెండ్లికొడుకు తల్లిని గానక యేడుచుటయు, పెండ్లికూతురు పాలకై యేడుచుటయు, వారి యేడుపుడుపుటకయి కొన్ని సమయములయందు బెత్తము చేతఁ బట్టుకొని యయ్యవారును మఱికొన్ని సమయములయందు పప్పు బెల్లములును కావలసివచ్చుటయు, భార్య యెవ్వరో తెలియక పిల్ల నొడిఁగి బెట్టుకొని చన్నుగుడువుచున్న తల్లి మెడకే పెండ్లికొడుకు మంగళసూత్రధారిణియై చేయుటయు, పోరుపెట్టిన పెండ్లికొడుకుచేత పుస్తె కట్టించుటకు చేతఁ గాక పురోహితుఁడే పెండ్లికొమార్తెకు తాళిబాట్టు కట్టి వివాహ తంత్రము నడుపుటయు, దటస్థించుచున్నది. మూఢము లనియు శూన్యమాసము లనియు, పయినవత్సరము లగ్నములు లేవనియు, చెప్పి యనగ్రహించెడి జ్యోతిష్కులముహూర్తములు కూడ బాల్యవివాహములను త్వర పెట్టుచున్నవి. ఈజ్యోతిషముచేత జనలు మోహపడి జాతకపత్రిక బాగుండలే దను హేతువుచేత కలములో దొరక తగిన వారిలో కూడ మంచిమంచి వరులను నిరాకరించి యుధములను స్వీకరించుచున్నారు. ఇందుచేతకూడ బహుదాంపత్యములు నుఖదాయకములు కాకున్నవి ఈముహూర్తములవలన జ్యోతిషమునే వృత్తిగా నేర్పఱచుకొన్న వారి కుటుంబపోషణము జరుగుచుండుట తప్ప నాకు

వేటప్రయోజన మగుపడుచుండ లేదు. తక్కిన యే శుభకార్యముల కెట్లు చేసినను వివాహకార్యమునందు మాత్రము వరుని జాతకపత్రమును పరిశీలించికోసనివారును మంచిముహూర్తమును పెట్టించుకొననివారును సాధారణముగా నుండరు. అట్లయినను ముహూర్తమును పెట్టించుకొనని హూణులు మొదలయినవారిలో కన్న సుముహూర్తము కలుగక కాలమును ధనమును వెచ్చపెట్టెడు హిందువులలోని విధవ లధికముగానున్నారు. జ్యోతిషమువలన ప్రయోజనలేశమయినను కలిగినయెడల శుభలగ్నములయందు వివాహిత లయినవారిలో నిష్కలక్షలమంది బాలవిధవ లెందుచేత కావలయునా యని నాకు సందేహము కలుగుచున్నది. ఇట్టి సందేహమే మనవారి కందఱికిని కలిగెనుపక్షమున, ముహూర్త మృత్యుదేవతనోటినుండి విధవలు కాకుండ ప్రతిసంవత్సరమును లక్షలకొలది పసిబాలికలను కాపాడవచ్చునని నాకు తోచుచున్నది. అది యట్లుండ నిండు.

మనవా రిప్పుడు సామాన్యముగా బ్రాహ్మణవర్ణమునకు, హిందూశాస్త్రములు బాల్యవివాహములు విధించుచున్న వనియు, శాస్త్రవిధానము దుర్లంఘ్యమనియు భావించుచున్నారు. అట్టివారికి సంతయనివారణము కలుగుటకయి నాకుఁ దెలిసినంతవఱకు వివాహ విషయమునఁ గల శాస్త్రమునుకూడ సంగ్రహముగా వివరింతుచున్నాను. వేదమంత్రములును మంత్రవినియోజకవాక్యము లయిన కల్పసూత్రములును సంబంధించి యున్నంతవఱకును, బాల్యవివాహముల కనుజ్ఞ యొక్కడను లేదు సరిగదా, వ్యక్తురాలయిన కన్యకే వివాహము చేయవలసినట్టుకూడ కనఁబడుచున్నది.

వివాహమంత్రములోని “సోమః ప్రథమో వివిదే గంధర్వో వివిద ఉత్తరః తృతీయో అగ్నిష్టే స్తురీయస్తే మనుష్యజాః ॥ సోమో దద ద్గంధర్వాయ గంధర్వో దద దగ్నయే । రయించ పుత్రాం

శౌచాదగ్ని రథహ్యమథో ఇమాం॥” అను ఋగ్వేద వచనమునుబట్టి కన్నియను మొదట సోముఁడు వరించుననియు, తరువాత గంధర్వుఁడు వరించుననియు, అటుపిమ్మట నగ్ని వరించుననియు, ఆకయిని మనుష్యుఁడు వరించు ననియు, కన్నియను సోమాదు లొకరితరువాత నొకరి కియ్యఁగా కడపట మనుష్యునకు వచ్చుననియు, శాస్త్రమర్యాద యున్నది. కన్నియను పురుషుఁడు వివాహ మాచటకుముందు సోమాది దేవతలు వరించవలసిన పక్షమున, ఆసోమాదులు వరించెడికాలమేది, అటుతరువాత మనుష్యుఁడు పొందవలసిన కాలమేది, అని తెలిసికోవలసియుండును. దీనికాధారముగా సంవర్తస్మృతియందు ‘శ్లో॥ రోమదర్శన సంప్రాప్తే సోమో భుక్త్యేథ కన్యకా-| రశోదృష్ట్యాశుగంధర్వఃకుచోదృష్ట్యాతుపావకః॥” అని యథోరోమదర్శన కాలమందుసోముఁడునురజోదర్శనకాలమునందు గంధర్వుఁడును కుచదర్శన కాలమునందు పావకుఁడును వరింతురనియు, అటుపిమ్మట ననఁగాకన్నియయుక్తవయస్సు వచ్చి రజస్వలయయి కుచపరిపూర్తి యయినపిమ్మటనేపురుషుఁడువివాహ మాడవలయుననియు, ప్రమాణవచనము కనఁబడుచున్నది. దీనినిబట్టి చూడఁగా నీడేఱనివారిని వివాహ మాడకూడదనియేకదా స్పష్టమగుచున్నది. రోమదర్శనాది కాలములయందు సోమాదులు వరింతురనఁగా వా రా కాలములయందు వరుసగా శరీర శుచిత్వమును, వాక్పాతుర్యమును, పరిశుద్ధతను కలుగఁజేయుదురని తాత్పర్యమే కాని వారు నిజముగా వరింతురనియే యర్థముకాదు. అందుచేతనే యాజ్ఞవల్క్యస్మృతియందు “శ్లో॥ సోమ శ్శౌచం దదౌ శ్రీణాం గంధర్వశ్చ శుభాంగిరం| పావకస్సర్వమేధ్యత్వం మేధ్యావై యోసితో హ్యతః॥” అని శ్రీలకు సోముఁడు శౌచమునిచ్చుననియు, గంధర్వుఁడు మంచి పలుకులనిచ్చుననియు, పావకుఁడు సర్వపరిశుద్ధతలనిచ్చు ననియు, కంతోక్తిగాఁ జెప్పబడియున్నది. ఈ శ్లోకములోని కడపటి చరణమునకు

వ్యాఖ్యానముచేయుచు విజ్ఞానేశ్వరయోగి “స్త్రీయస్సర్వత్ర స్పర్శనాలింగ
నాదిషు శుద్ధాః” అని వ్రాసియున్నాడు. కాబట్టి స్త్రీలు వివాహ
కాలమునకు సంపూర్ణావయవములు కలవారయి యీడేటి వాక్రౌఢిమ
కలవారయి యుండవలెనని యేర్పడుచున్నది. శ్రుతిస్మృతులయం
దీప్రకారముగా నుండఁగా బాల్యవివాహములను వ్యాపింపజేసిన
వారు జ్యోతిర్నిబంధమును గ్రంథములోని దని “శ్లో॥ షడబ్దమధ్యే
నోద్వాహ్యో కన్యా వర్షద్వయంయతః। సోమోభుజ్జే తత స్తద్వద్గంధ
ర్వశ్చ తథానలః॥” అని స్త్రీ కాతేక్షలోపల వివాహము చేయఁ
గూడదనియు, సోమగంధర్వపావకులు రెండేసి సంవత్సరము లనుభవించు
రనియు వ్రాసి, సోమాదు లనుభవించుకాల మాతేక్షలోనే పోవు
ననియు నేడవయేడు మొదలుకొనియే కన్నియ వివాహయోగ్యురాల
నియు బోధపడునట్లు చేసియున్నారు. కాని సోమాదులు కన్నియను
పసితనములోనే వరించి శౌచాదుల నిత్తుగనుట యుక్తికిని శాస్త్రము
నకునుకూడ విరుద్ధము. గంధర్వుని నుద్వాహము చేయునప్పుడు
వివాహములో పఠించెడు ఋగ్వేదమంత్రముతోనే “ఉదీర్వాతో విశ్వా
వసో నమసేడా మహేత్వా । అన్యామిచ్ఛ ప్రభర్వ్యగ్ంసంజాయాం
పత్యా స్సజ । ఉదీర్వాతః పతివతీహ్యేషా విశ్వావసుం నమ
పా గీర్భి రీట్టే । అన్యామిచ్ఛపితృషదం వ్యక్తాగ్ంసతే భాగో జ
నుషాతస్యవిద్ధి” అని గంధర్వుడయిన విశ్వావసుడు వివాహిత
యైన యాస్త్రీని విడిచిపెట్టి వ్యక్తురాలు కాని పితృగృహముననున్న
యవివాహితకన్య యొద్దకు సోమ ప్రార్థింపఁబడుచున్నాడు. ఇట్టి బల
వత్తరమయిన శ్రుతి ప్రమాణముండఁగా నిర్ణయసింధువునం దుదాహ
రింపఁబడిన పయివచనమునుబట్టి కన్నియకు నాలవయేటనే స్తనోద్గమము
కలుగుననికాని, ఏడవయేటనే వివాహము చేయవలెననికాని, వివేకు
లెవ్వరయిన చెప్పుసాహసింపఁగలరా?

అంతేకాక వివాహములో నాలవదినమున వధూవరులకు జరిగెడి సంభాషణములో “అపశ్యం త్వా మనసా చేకితానం తపసో జాతం తపసో విభూతం | ఇహప్రజా మిహరయిగ్ంశరాణః ప్రజయా స్వప్రజయాపుత్రకామ” అని వరునిగూర్చి వధువు ‘సీవు యోగ్యుడవయ్యి తపసుచేత పుట్టి తపస్సుచేత వర్ధిల్లితివనియు నేను మనస్సుచేత తెలిసికొంటిని గనుక, నాయందు పుత్రకాముడవయి యున్న నీవిక సంతోషపూర్వకముగా సంతానము పొందుమనియు, “అపశ్యం త్వా మనసాదీభ్యావాగ్ం స్వాయాం తనూగ్ం ఋశ్వియేనాథమానాం | ఉపమాముచ్ఛ్వా యువతిర్బభూయాః ప్రజయాత్వ ప్రజయాపుత్రకామే” అని వధువునుగూర్చి వరుడు ‘నీవీసమయమునందు నాధునితో కూడవలె నని యపేక్షించుచున్నట్టు నామనస్సుచేత కనిపెట్టితిని గనుక, యువతివయి పుత్రకామురాలవయి యున్న నీవు నన్ను పొంది సంతానము కనుము’ అనియు, మంత్రములచేత చెప్పుదురు. ఇటువంటి సంభాషణము నాభోగముమాట యటుండుగా వివాహమునగా నేమో యెఱుంగని బాలునకును బాలికకును జరిగెడిదని మతిమంతుఁ డెవ్వఁ డయిన చెప్పగలుగునా? వివాహ దినములలోనే వరుడు వధువునుగూర్చి “గృహం గచ్ఛ గృహశీర్షీ యథా సోవశీసీ త్వం వివిధమావ దాసి” అను ఋగ్వేదమంత్రముచేత ‘సీవు గృహమునకువచ్చి గృహాయజమానురాల వయి యింటికి వచ్చిన వారి నాదరించి గృహకృత్యములను నిర్వహింపు’ మని శలుకటయు, వధువునుగూర్చి బ్రాహ్మణులు “ఇహప్రియం ప్రజయాతే సమృద్ధ్యతాస్మిన్ గృహే గార్హపత్యా యజాగృహీ | ఏహపత్యాతన్యగ్ం సంస్మజ స్వాధాజి ప్రవిదధమావదాధః” అను ఋగ్వేదవచనముచేత ‘ఇప్పుడు ప్రియపడి నీ వీగృహమునందు సంతానమును పొంది గృహ యజమానత్వము నందు జాగరూకురాల వయి, నీశరీరమును నీవతి

శరీరముతో చేర్చి మీరు ముసలివా రగువఱకును గృహమును పరామర్శింపుము' అనిపలుకుటయు, బాల్యవివాహమున కిసుమంతయయినను పొసఁగి యుండునా? ఆపస్తంబ, ఆశ్వలాయనాది సూత్రము లన్నియు వధూవరులు మూడుదినము లధశ్శయ్యచుండి బ్రహ్మచర్యము చేయవలెననియు నాలవదినము రాత్రి గర్భాధానము జరగవలె ననియు విధించుచున్నట్టును, గర్భాధానముతోగాని వివాహపూర్తి కానట్టును శాస్త్రజ్ఞానము కలవారి కందరికిని తెలియునుగదా? ఇప్పుడు జరుగుచున్న శాస్త్రవిరుద్ధ మయినబాల్యవివాహములలో వివాహమున కావశ్యకమయిన గర్భాధానమును జరపకపోయినను మన పురోహితులు నాలవనాటిరాత్రి గర్భాధానమంత్రముల నేకరువు పెట్టుచుండుట నందఱు నెఱుఁగుదురుగదా? ప్రాచీనము లయిన మన ధర్మశాస్త్రము లన్నియు యుక్తవయస్సు వచ్చినస్త్రీలకే వివాహమును విధించుచున్నవి. అందుచేతనే మన ధర్మశాస్త్రకర్తలు వివాహయోగ్యకన్యా ప్రాశస్త్యమును చెప్పనప్పుడు “శ్లో॥ కన్యాక్షతయోనిః స్యాత్కులీనా పితృనూతృతః । బ్రహ్మదిషు వివాహేషు షరిణీతా యధావిధిం॥ సా ప్రశస్తా వరారోహ శుద్ధయోనిః ప్రశస్యతే” అని బ్రాహ్మది వివాహముల నుండు కులీనురాలును పురుషసంభోగ మెఱుఁగనిదియు ప్రశస్తురాలని వృద్ధగౌతముఁడును, “గృహస్థో వినీతక్రోధహర్షో గురుణానుజ్ఞాతః స్నాత్వా అసమానార్హా మస్పృష్టమైఘనాం యవీయసీం వదృశీం భార్యాం విందేతి” అని వరుఁడు గురువునాజ్ఞ పొంది పురుషసంసర్గ మెఱుఁగని తనకంటె చిన్నదానిని వివాహ మాడవలయునని వసిష్ఠుఁడును, “శ్లో॥ అసపిండాచ యా మాతు రసగోత్రాచ యా పితుః! సా ద్విజానాం ప్రశస్తా స్త్రీ దారకర్మణ్యమైఘినీ” ద్విజాతులలో మైఘన మెఱుఁగని స్త్రీ భార్యగా స్వీకరించుటకు ప్రశస్తురాలని నునువును, బ్రాహ్మ్యదివివాహములయందు పురుషసంభోగము లేని కన్మియలనే

ప్రశస్త్రురాండ్రుగాఁ జెప్పియున్నారు; రజస్వలలు కానివారికే ద్విజాతులలో వివాహములు జరగవలెనని యీ ఋష్యాదు లుద్దేశించి యుండినయెడల, వారుపయోగించిన అక్షతయోని, శుద్ధయోని, అస్పృష్టమైఘా, అమైఘా, అను పదము లన్నియు వ్యర్థములగును గదా? ఇది యిటుండఁగా మనువు మొదలగువారు వ్యక్తురాండ్రైన స్త్రీలకు వివాహములు విధించియున్నారు. “శ్లో॥ త్రీణి వర్షాణ్యపేక్షేత్ కుమార్యృతుమతీసతీ । ఊర్ధ్వంతుకాలాదేతస్మాద్విందేత సదృశంపతిమ్॥ అదీయమాన భర్తార మధిగచ్ఛేద్ద్యది స్వయమ్ । నై సఃకించిదవాస్తీతి నచయం సాధిగచ్ఛతి॥” అని కుమారి ఋతుమతి యైనతరువాత మూడు సంవత్సరములు వేచియుండి, తండ్రి వివాహము చేయని యెడల స్వయముగానే వరుని కోరుకోవచ్చు ననియు, ఆప్రకారముగా వరించిన స్త్రీ గాని వాని భర్తగాని యేవిధ మయిన పాపమును పొందరనియు, మనువు స్పష్టముగాఁ జెప్పియున్నాఁడు. “త్రీణి వర్షాణ్యృతుమతీ కాంక్షేత్ పితృశాసనమ్ । తత శ్చతుర్థే వస్తే తు విందేత సదృశం పతిమ్॥” ఋతుమతి యైనస్త్రీ మూడు సంవత్సరములు తండ్రి యాజ్ఞకయి వేచియుండి నాలవ సంవత్సరమున తగినభర్తను కోరుకోవలసినదని బోధాయనులు చెప్పియున్నారు. “ఋతుత్రయ ముపాస్యైవ కన్యాకుర్యాత్స్వయంవరమ్” అని మూడుఋతువు లైనతరువాత కన్య స్వయముగానే పరింపవచ్చునని విష్ణుస్మృతియందును జెప్పఁబడి యున్నది. ఇట్లు వీఱందఱును ఋతుమతి యైనతరువాత వివాహము నంగీకరించుటయేకాక, మంచి వరుఁడు దొరకని పక్షమున నెంతికాలమయినను కన్యను వివాహము లేకనే యుంచవచ్చుననినూడ మన్వాకులు విధించి యున్నారు. “శ్లో॥ కామమామరణాత్తిష్ఠే దృఢేకన్యర్తుమత్యపి । నత్వేవై నాం ప్రయచ్ఛేత్ గుణహీనాయ కర్హిచిత్॥” అని కన్య ఋతుమతి యైనను

మరణవర్యంతమును గృహముననే యుంచవలసినదికాని గుణహీనున కెన్నఁడును నియ్యఁగూడదని మనువును “దద్యాద్గుణవతే కన్యాం నగ్నికాం బ్రహ్మచారిణే । అపివా గుణహీనాయ నోఽరుంధ్యా ద్రజస్వలామ్॥” అని కన్యను గుణవంతుఁడయిన బ్రహ్మచారి కియ్యవలసినదేకాని రజస్వలయైనను గుణహీనుని కియ్యఁగూడదని బోధాయులును, మఱికొందఱు ఋషులును చెప్పి యున్నారు. ఇట్లు చెప్పినను రజస్వలయైన కన్యను వివాహములేక చిరికాల మింట నుంచిన పక్షమున చోరరతియు దానిఫలములైన భూణహత్యాదులును సంభవింపవచ్చునని యెంచి కొందఱు ఋషులు రజస్వలయైన దానిని శీఘ్రముగా వివాహము చెయ్యనిపక్షమున పాపము వచ్చునని చెప్పియున్నారు. “శ్లో॥ ప్రాప్తే ద్వాదశమే వర్షే యః కన్యాం నప్రయచ్ఛతి । మాసిమాసి రజస్తస్యాః పితా పితృ శోణితమ్॥” పండ్రెండవ సంవత్సరము వచ్చినతరువాత తండ్రి కన్యకకు వివాహము చేయని పక్షమున, ప్రతిమాసమునంగు నాచిన్నదాని ఋతురక్తమును పానము చేసికొని యమస్మృతియందును, ఇత్యాదివచనములు కొన్ని మఱి కొన్ని చిల్లరస్మృతులయందును గానఁబడుచున్నవి. మర్వాదులు ధర్మకార్యమునిమిత్తమయి కొన్ని సమయములయందు మాత్రము కొంచెము బాల్యవివాహముల కనుజ్ఞ యిచ్చియున్నారు. “శ్లో॥ త్రిశతవర్షోద్వపేత్కన్యాం హృద్యాం ద్వాదశివార్షికీమ్ । ద్వ్యప్తవర్షోప్తవర్షోవాధర్మే సీదతి సత్వరే॥” ధర్మమునకు గావలసినప్పుడు ముప్పదిసంవత్సరములవాఁడు పండ్రెండేడ్ల చిన్నదానిని పదునాఱుసంవత్సరములవాఁడు ఎనిమిదేడ్లదానిని వివాహ మాడవచ్చునని మనువు వ్రాసి యున్నాఁడు. ఇట్టిస్థలములలోతప్ప సాధారణముగా బాల్యవివాహములు చేయకూడదు. బాల్యవివాహములు పూర్వకాలమునంగు లేవుగనుకనే యత్రిస్మృతియందు “శ్లో॥ వివాహే వితతే యజ్ఞే

హోమకాల ఉపస్థితే । కన్యాం ఋతుమతీం దృష్ట్వా కథం కర్వంతీ
 యజ్ఞికాః॥ స్నాపయిత్వాతు తాం కన్యా మర్చయిత్వా హుతాశనమ్ ।
 యుంజానహోమం కుర్వీత తతః కర్ణ ప్రయోజయేత్॥” అని కన్య
 వివాహమధ్యమున ఋతుమతీ యైనక్షమున స్నానములు మొదల
 యినవి చేయించి కర్ణ జరపవలసినదని చెప్పబడి యున్నది. మన
 పురాణములయందు సహితము పూర్వకాలమునందు బాల్య వివాహ
 ములు జరిగిన టెక్కడను విని యుండలేదు. “శ్లో॥ పితా దృష్ట్వా
 సుమంతోపి స్త్రీచిహ్నాయహావనే స్థితా । కస్మై దేయా కన్యేత్యచింత
 య దతీవ నః॥ మునిః కౌండిన్యన మా వై వాహేచ్ఛరథాగతా తస్మై
 వ్రదేయా కన్యేతి సుమంతే నాపి శ్చింతమ్॥” అని సుమంతుఁ డను
 బ్రాహ్మణుఁడు స్త్రీచిహ్నములు ధరించి యానననిత్యై యున్న తన
 కొమార్తెను కౌండిన్యన కిచ్చినట్లును, ఇట్టి వివాహము లనేకములు
 జరుగుచుండినట్లును పురాణముల యందు పెక్కుచోట్ల కానబడు
 చున్నది.

ఇదిగాక మనపూర్వులు పురుషులలో బాల్యవివాహముల కవ
 కాశము లేకుండనే కట్టుదిట్టము లేర్పఱచియున్నారు “శ్లో॥ గర్భా
 ష్టమేద్యే కుర్వీత బ్రాహ్మణస్యోపనయనమ్ । గర్భా దేకాదశే రాజ్ఞో
 గర్భాత్తు ద్వాదశేవిశః॥ ఆషోడశా ద్బ్రాహ్మణస్య సావిత్రి నాతివర్త
 తే । ఆద్వావింశా త్త్రితబధో రావతుర్వింశతే ర్విశః॥” అను వచన
 ములనుబట్టి గ్రాహ్మణుల కేడవసంవత్సరము మొదలుకొని పదియూ
 ఆవ సంవత్సరము లోపలను, క్షత్రియులకు పదవసంవత్సరము మొద
 లుకొని యిరువదిరెండవ సంవత్సరములోపలను, వైశ్యులకు పదనొ
 కొండవ నేడు మొదలుకొని ఇరువదినాల్గవ సంవత్సరము లోపలను
 ఉపనయనము జరుగవలసియున్నది. “శ్లో॥షట్త్రింశ దాబ్దికం చర్యం
 గురౌ ప్రైక్షేదికం వ్రతమ్ । తదర్థికంవా పాదంవా గ్రహణాంతికమే

వవా॥” అను నునువచనమునుబట్టి బ్రహ్మచర్యము చేయవలసిన కాల మెప్పుడును తొమ్మిదిసంవత్సరములకు తక్కువ యుండదుగనుక, ఎవ్వరికిని పదియాఱు సంవత్సరములలోపల వివాహ మాడుటకే వీలు లేదు. ఇది యిట్లుండగా బాల్యవివాహమున కాభారముగా నేమి ప్రమాణము లున్న వాయని యాలోచింపఁగా, “శ్లో॥ అష్టవర్షాభవేన్గారీ నవవర్షాతురోహిణీ । దశవర్షా భవేత్కన్యా అత ఊర్ధ్వంరజస్వలా॥” అన్న వచనముతప్ప మఱియేదియు కనబడదు. వివాహమిత్రము లయందు కన్యాశబ్ద మగుపడుచుండుట చేతను స్మృతులయందుకూడ కన్యాశబ్దమే తఱచుచుగా కనబడుచుండుట చేతను, బాల్యవివాహము ను నెలకొల్పినెంచిన వా రెవరో యీశ్లోకమును కల్పించి, కన్యాశబ్ద మునకు విపరీతార్థ మిచ్చి స్వాభిమతము నెఱవేఱున్లుగా నొక స్మృతి యందు కలుపఁగా తక్కినవారును దానిని స్వీకరించి యుందురు. అట్లు కానియెడల నీ సంకేతనామముల కేమిప్రయోజనము కలదు? వానికి కొంచెము ప్రయోజన మగుపడునట్లుగా, “శ్లో॥ గౌరీందదన్నాకపృష్ఠం వై కుంతం రోహిణీ దదత్ । కన్యాం దద ధృహ్మలోకం కారవం తు రజస్వలామ్॥” అని మఱియొకశ్లోకము కల్పింపబడినది. ఈ కడ పటి శ్లోకమే లేకపోయినయెడల గౌరీ, రోహిణీ శబ్దములతోడ ప్రయోజనమే యుండదు. కొన్ని స్మృతులయందు నన్నికా శబ్దము కనబడు చున్నందున దానినికూడ బాలికాపరిముగా పర్యవసితము చేయుట కయి “శ్లో॥ అష్టమేతుభవేన్గారీ నవమేన్నికా భవేత్ । దశమే కన్య కా ప్రోక్తా ద్వాదశే వృషలీ తథా॥” అని పయిదానికి విరుద్ధముగా మఱియొక శ్లోకము కల్పింపబడినది. వివాహానుక్రమణిక యందు “శ్లో॥ కన్యాం కనకసంపన్నాం కనకాభరణై ర్యుతాం । నాన్యామి విష్ణవే తుభ్యం బ్రహ్మలోకజిగీషయా॥” అని కన్యాదాన మొక్కటి యే చెప్పబడి యున్నది. కాని రోహిణీగౌరీదానము లెక్కడను

జెప్పబడి యుండలేదు. కన్యాశబ్దమునకు సాధారణముగా వివాహముకాని పడుచే యర్థ మయినను కొన్ని స్మృతులయందు “ఋతుస్నాతాతు శుద్ధా యా సా కన్యే త్యభిధీయతే” అని ఋతుస్నాతయే కన్యయనియు, అట్టి కన్యావివాహమే ముఖ్యమనునదనియు చెప్పబడియున్నది. బ్రాహ్మణకన్యల కెనిమిదవయేట వివాహము చేయవలెనని యొకానొక చిల్లరస్మృతియందు ప్రక్షిప్త వచన మొకటి కానబడుచున్నది. పయిని చెప్పిన శ్లోకములు ప్రక్షిప్తములు కాకపోయినను, వానియందు సహితము పదిసంవత్సరములదే కన్యయని చెప్పబడియున్నది గనుక, నేను పయినిచూపిన బాధకములను చక్కగా విచారించి పదిసంవత్సరములకు లోపలనయినను బాలికకు వివాహము చేయక మనవారు జాగరూకు లయి యుండురని నమ్ముచున్నాను. ఇందులో ముఖ్యముగా చదువుకొన్నవారు తమచేత నయినంత ప్రయత్నము చేసి తమయింట నతిబాల్యవివాహములు చేయకయు, తమ పలుకుబడి యున్నంతవఱకు చేయనీయక వారించియు, తెలియనివారికి బాల్యవివాహమువలనినష్టములను చెప్పియు, నుపన్యసించియు, ప్రకటించియు, పాటుపడుదురని నమ్ముచున్నాను. మఱలోని విద్యాధికుల కిటువంటి సద్బుద్ధి నుదయింపజేసి, శీఘ్రకాలములోనే అతిబాల్యవివాహములు మన దేశములో నామమాత్రావశేషము లగునట్లు ప్రసాదించి, ఈ భరతఖండమునకు పూర్వపుమంచిదశను మరల కలిగింప జగదీశ్వరుని ప్రార్థించుచున్నాను.